

ГЕОРГЬОВДЕНЬ

На Ал. Божиновъ

Ще накършатъ момчетата върбови клони,
ще наakitятъ вратитѣ, иконитѣ,
и оборъ, и хамбари, и плѣвня висока,
и кошара, — за здраве на стоката.

А мжжетѣ ще колятъ георгьовски курбани,
и щомъ биятъ вечерня камбанитѣ,
ще отидатъ женитѣ съсъ дискоси бѣли
да споходятъ предъ празникъ умрѣлитѣ.
Вечерьта ще прекръстятъ децата заспали,
предъ светията свѣщъ ще запалятъ тѣ,
и ще легнатъ доволни, и сънь ще сънуватъ,
и ще бжде той свѣтло празнуване:

Че въ зори свети Георги, ранилъ преди всички,
преди буднитѣ баби и птичкитѣ,
своя бѣлъ конь ще яхне, презъ плетъ и огради
ще прескочи, ще иде въ ливадитѣ,
ще се мѣрне въ лозята, въ горитѣ ще викне,
ще обходи посѣвитѣ никнали,
и ще благослови той по Божя поржка
изкълнилитѣ пролѣтни стръкове —
да пораснатъ, да станатъ до пояса нива,
да достигнатъ до жътва небивала . . .

А момцитѣ ще вържатъ въ градинитѣ люлки
да любятъ момитѣ и булкитѣ, —
и надъ тѣхъ отъ овошкитѣ цвѣтъ ще се рони,
ще се слънцето смѣе презъ клонитѣ,
ще кѣнтятъ надалеко припѣвки и глуми,
и ще свѣтятъ лицата имъ румени . . .